

COSMOPOLITAN

ΜΑΡΤΙΟΣ 1997

ΔΡΧ.: 160

Δώρο
Ένα υπέροχο **CD**
με ελληνικά
χορευτικά τραγούδια

**Οι πλουσιότερες
γυναίκες
του κόσμου**
(Τα καημένα τα
πλουσιοκόριτσα!)

**Τα κακά κορίτσια
πάνε μπροστά**
(Η ζωή θέλει
θράσος, αγάπη μου!)

Πρόσωπα
Jane Campion
Γρηγόρης Πατρικαρέας

Μόδα

Τα ρούχα της επιτυχημένης
Το στυλ της νέας εποχής
Τα in και τα out της χρονιάς

**Μεγάλη
Προσφορά**

Μία CD-θήκη
ουρανοξύστη
των 60 CD
(και έξι
CD δώρο!)

ταξίδι

ΓΡΑΦΕΙ Η ANNA ΤΡΟΥΛΗ

ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΙΛΑΚΗΣ

Μία περιπλάνηση στην
πραγματικότητα ενός ονείρου...

Βενετία

Ήταν ένα όνειρο που είχα από μικρή. Η πόλη που επιπλέει, η πόλη που βυθίζεται. Είχα ακούσει πολλά, είχα δει πολλά. Οι φωτογραφίες από το καρναβάλι φάνταζαν σαν σημμένο θεατρικό σκηνικό. Αποφάσισα να τα δω όλα από κοντά και διάλεξα το μήνα Απρίλιο. Μακριά από τις Απόκριες, μακριά από γιορτές. Επιβεβαιώθηκα. Η Βενετία είναι εξωπραγματική, ακόμη και χωρίς μάσκες.

1,2. Η τέχνη της μάσκας. Ο μύθος και η πραγματικότητα σε μια πόλη που γνωρίζει πώς να «μεταμφιέζεται» αληθινά!
3, 4, 5, 6.
Γόνδολες. Τρόπος ζωής για τους ντόπιους. Μοναδικός ρομαντισμός για τους «ξένους».

Με είχαν προειδοποιήσει από την Αθήνα να βγω στην πλώρη του πλοίου, όταν θα ανακοινώνεται ότι φτάνουμε στο λιμάνι της Βενετίας. Ήταν γύρω στις δέκα το πρωί. Κοίταξα έξω από το φινιστρίνι της καμπίνας για να πάρω μία πρώτη γεύση. Ομίχλη. Ανέβηκα στο κατάστρωμα. Ένας πάσσαλος στη μέση του πουθενά, καταμεσής της Αδριατικής θάλασσας σηματοδοτούσε την επικείμενη είσοδο. Το πλοίο έπλεε σα φάντασμα πάνω στα γκριζα νερά, όταν άρχισαν να ξεχωρίζουν φιγούρες από παραμύθια. Μία πόλη μουσείο. Μία πόλη τόσο ευγενική, όσο και το άκουσμα του ονόματός της. Βενετία.

Τίποτα δε μοιάζει γήινο. Νιώθεις ότι αιωρείσαι ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, χωρίς να μπορείς να καθορίσεις πού σταματά και πού αρχίζει το καθένα. Διαφορετικές εποχές της ιστορίας ξετυλίγονται συνέχεια γύρω, σα να θέλουν να επιβεβαιώσουν την αιωνιότητά της. Παλάτια που καθρεφτίζονται μέσα στο νερό, εκκλησίες όλων των ρυθμών, πέτρινες γέφυρες, λουλούδια στα μπαλκόνια των σπιτιών που ακουμπούν κυριολεκτικά πάνω στο νερό. Και γόνδολες. Στοιχείο από τα παραμύθια και όμως αληθινό. Ο ήχος των κουπιών τους είναι ανειαίσθητος. Η γόνδολα μπορεί να περάσει δίπλα σου χωρίς να το καταλάβεις. Σαν αέ-

1.

2.

4.

1, 2, 3. Η Πλατεία του Αγίου Μάρκου. Η πιο «ευλογημένη» πλατεία του κόσμου. Κομμάτι της παγκόσμιας ιστορίας και τέχνης τέτοιας ασύγκριτης ομορφιάς, που ο Ναπολέων την αποκάλεσε «το πιο κομψό εργαστήριο ζωγραφικής της Ευρώπης». Στα coffee shops που την περιβάλλουν, έχουν απολαύσει τον καφέ τους ο Byron, ο Dickens, ο Proust. Και σήμερα, όλοι εμείς. Με τη συντροφιά και τη μαγεία των ακουσμάτων της κλασικής μουσικής.

4. Το νησί του San Giorgio Maggiore. Ορόσημο ομορφιάς της Βενετίας.

ρας. Υπάρχουν γωνιές που σε ξαφνιάζουν. Στιγμές που έχεις καθηλώσει το βλέμμα πάνω στα είδωλα που αντικατοπτρίζονται στο νερό, όταν μία περαστική γόνδολα τα κόβει σε χίλια κομμάτια χωρίς να ακουστεί τίποτα. Το βράδυ, η μαγεία των εικόνων φτάνει στο αποκορύφωμα. Μέσα στην ερημιά των πεζόδρομων, ακούς να «έρχεται» από μακριά ένα τραγούδι. Ο γονδολιέρης φορά ψάθινο καπέλο, μαύρο κοστούμι και τραγουδά μια ιταλική οπερέτα. Δεν μπορείς να εντοπίσεις από πού έρχεται η φωνή, όταν πλέον αντικρίζεις την πλήρη της μαύρης γόνδολας να εμφανίζεται δειλά αλλά περήφανα πίσω από το μικρό κανάλι. Σαν όραμα.

Το πρωί, οι δρόμοι σφύζουν από κόσμο. Στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου, στη Γέφυρα των Στεναγμών, στο Ριάλτο, στην εβραϊκή συνοικία, στη L' Accademia, στο Castello... Οπου και να πας, μένεις άναυδος. Ζαλίζεσαι, υπνωτίζεσαι, μπερδεύεσαι. Δεν μπορείς να αποδώσεις ορισμούς και όρια στα ερεθίσματα που σε κατακλύζουν. Είναι μία ατμόσφαιρα ποιητική, ρομαντική, κατανυκτική και συγχρόνως μπορεί και μεταμφιέζεται με απόλυτη μυστικότητα σε ένα σκηνικό που σε τρομάζει, όταν συνειδητοποιείς ότι αυτή η μυθική πόλη «βουλιάζει». Νιώθεις το δέος. Η στάθμη του νερού κάθε χρόνο ανεβαίνει. Η Βενετία μπορεί κάποια μέρα να εξαφανιστεί. Χτισμένη πάνω σε 118 νησιά σε μια λιμνοθάλασσα της Αδριατικής, στηρίζεται πάνω σε δισεκατομμύρια ξύλινους πασσάλους, οι οποίοι είναι «καρφωμένοι» στο βάλτο. Η μόνη σύνδεση με τη «σταθερή γη» είναι το Ponte della Liberta. Έχει 150 κανάλια και 400 γέφυρες. Το μεγαλύτερο κανάλι είναι το Grand Canal με μήκος 3 χιλιόμετρα. Ένας υδάτινος δρόμος ανάμεσα σε 200 μαρμαρίνα παλάτια χτισμένα μεταξύ του 12ου και του 18ου αιώνα. Palazzo Dandolo, Palazzo Dario, Palazzo Balbi, Palazzo Grimani. Ανάμεσά τους, χιλιάδες σοκάκια που ενώνονται με μικρές πέτρινες γέφυρες. Αλλά πολύβουα, μέσα στη ζάλη των μικρών μαγαζιών και των μυριάδων καφενείων. Αλλά πάλι απομονωμένα από τις ορδές του κόσμου, μικρές συνοικίες που επιπλέουν πάνω στα νερά μιας δικής τους ιστορίας. Από το Ριάλτο μέχρι την Accademia, ανακαλύπτεις τις παλιές συνοικίες με τα μικρά παραδοσιακά μαγαζιά. Οι μάσκες της tragicomica σε συνεπαίρνουν. Μία ολόκληρη ιστορία από μόνες τους. Μπαίνεις μέσα στα εργαστήρια που τις φτιάχνουν και εντυπωσιάζεσαι από τη λεπτομέρεια της φαντασίας. Όπως και με τις στολές. Μαθαίνεις ότι οι παραγγελίες για το επόμενο καρναβάλι δίνονται ένα χρόνο πριν. Ακούς ιστορίες για την Arlecchina, τον Pantalone, τον Pierrot, την Colombina και συλλογίζεσαι, ίσως για πρώτη φορά, τη σημασία της έννοιας μεταμφίεση. Στη Βενετία μπορείς να γίνεις αυτό που δεν είσαι. Αν είσαι φτωχός, να γίνεις πλούσιος, αν είσαι άντρας, να γίνεις γυναίκα. Και ολοένα συνειδητοποιείς ότι τα πάντα γύρω σου συνωμοτούν για να τα καταφέρεις. Γιατί η ιστορία της μεταμφίεσης δεν περιορίζεται στο καρναβάλι. Οι μάσκες φοριούνται συχνά κατά τη διάρκεια του χρόνου. Τις χρησιμοποιούσαν για να κρύψουν την πραγματική τους ταυτότητα και να προβάλουν μια άλλη, η οποία θα τους επέτρεπε να κάνουν πράγματα που διαφορετικά ήταν απαγορευμένα. Αλλάζοντας την εμφάνισή τους οι φτωχοί μπορούσαν να μπουν σε μέρη των πλουσίων και αντίθετα, να εκφραστούν με οποιοδήποτε τρόπο που υπό άλλες συνθήκες θα καταδικάζονταν.

3.

1. Η Βασιλική του Αγίου Μάρκου. Σύμβολο της βενετσιάνικης μεγαλοπρέπειας.
2, 3, 4, 5, 6, 7. Γειτονιές παραμυθιού.
Αντικατοπτρισμοί ενός κόσμου που δείχνει φανταστικός, σαν σκηνικό θεάτρου, πλην όμως, αληθινό. Η Βενετία είναι μία «πλωτή» πόλη που κυλάει στη μαγεία.

Ο θεσμός του καρναβαλιού δημιούργησε το πιο τέλειο σκηνικό για να παιχτούν όλοι οι ρόλοι «φυσικά», μέσα στο απόλυτα θεατρικό περιβάλλον της ίδιας της πόλης. Προκάλεσε την έννοια της μάσκας και την έφερε σε επίπεδα πραγματικής τέχνης. Από το 1436, οι δημιουργοί της μάσκας, οι *mascareti*, αναγνωρίστηκαν ως πραγματικοί καλλιτέχνες, δουλεύοντας τη μορφή πάνω σε πηλό και χρησιμοποιώντας γνώσεις ανατομίας, ιστορίας της τέχνης, σκηνογραφίας, ανθρωπολογίας... Ακόμη και σήμερα σοκάρεσαι από την επιβλητικότητα που αποπνέουν οι μάσκες και τα κοστούμια τους. Άλλες είναι εμπνευσμένες από τον κόσμο της φαντασίας, άλλες από τις εποχές, από το ζωδιακό κύκλο, από τα τέσσερα στοιχεία της φύσης, από τα ζώα, από τα αστέρια. Στο ετήσιο καρναβάλι, όλες παρελαύνουν ανύποπτα γύρω σου. Στους δρόμους, τις πλατείες, μέσα στα παλάτια της αριστοκρατικής κοινωνίας, κινούνται φιγούρες μιας άλλης εποχής, μιας ανεξέλεγκτης φαντασίας. Παγωμένοι πιερότοι, κολομπίνες, ντόμινο, ξυλοπόδαροι, εμφανίζονται και χάνονται μέσα στα σοκάκια. Παντού αντικρύζεις μουσικές μπάντες, χορευτικές παραστάσεις, ταχυδακτυλουργούς, παντομίμες, παντού κάτι συμβαίνει. Ένας υπαίθριος θίασος που παίζει το έργο της ίδιας της ζωής. Στο καρναβάλι της Βενετίας το κωμικό συνυπάρχει με το τραγικό, το πραγματικό με το φανταστικό. Και ανάμεσά τους, εσύ.

Αυτή είναι η Βενετία. Μία περιπλάνηση στη φαντασία. Εξωτική, μελαγχολική, ανήσυχη, γαλήνια, ρομαντική. Μία πόλη που ζωγραφίζεται από την ψυχή και την καρδιά με χρώματα του παραμυθιού. Αυτή είναι η Βενετία. Το ίδιο το όνειρο των παιδικών μου χρόνων.